

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priecelovej a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **J**, správca konkurznej podstaty **D**, zast. JUDrP, advokát, **V**, proti žalovanej: **G**, o zaplatenie 8900,60 Sk, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cb 73/04-45 zo dňa 16. marca 2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cb 73/04-45 zo dňa 16. marca 2005 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave žalobu v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení sa konštatuje, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 8900,60 Sk s príslušenstvom, čo predstavuje debetný zostatok na bežnom účte, ktorý mala žalobkyňa zriadený u žalobcu. Žalobkyňa uviedla, že záväzok bol započítaný pri vyplácaní Fondom na ochranu vkladov, o čom predložila súdu doklady a výpis zo zostatkov z **D** a list vkladateľa. V prípade, že by bola zaviazaná na zaplatenie žalovanej sumy, splnila by svoj záväzok opätovne.

Dňa 24.8.2001 bola na žalobcu uvalená nútená správa, následne boli jej účty zmrazené a peniaze oproti debetu zostali v banke, ktorá si ich mohla kedykoľvek presunúť na debetný účet, a to aj bez príkazu.

Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žaloba bola podaná neodôvodnene. Žalobkyňa v čase uvalenia nútenej správy mala na svojich účtoch sumu presahujúcu debet a z tejto sumy si banka mohla previesť peniaze do výšky debetu. Nečinnosťou banky došlo k situácii, že po uvalení nútenej správy žalovanej zostal na jednom účte debet. Súd z vyššie uvedených dôvodov žalobu zamietol.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie. Uviedol, že Národná banka Slovenska vydala vyhlásenie o tom, že žalobca sa stáva ku dňu 21.9.2001 neschopný vyplácať vklady. Za nedostupný vklad má vkladateľ právo v zmysle zákona č. 118/1996 Zb. na náhradu od Fondu ochrany vkladov. Žalovanej bola poskytnutá náhrada za jej nedostupný vklad vo výške 304 635,50 Sk. Fond vyplatením náhrady za nedostupný vklad sa stáva v zmysle § 11 ods. 1 uvedeného zákona veriteľom banky (žalobcu), a to vo výške vyplatenej náhrady. Pôvodný veriteľ – žalovaná je naďalej veriteľom banky vo výške nevyplatenej pohľadávky 8900,60 Sk (rozdiel medzi pôvodnou pohľadávkou a náhradou vyplatenou fondom). Zároveň aj žalobca ostáva veriteľom voči svojmu dlžníkovi – žalovanej vo výške pôvodného dlhu. Žalobkyňa preto mala svoju pohľadávkou, ktorá jej nebola uhradená fondom uplatniť prihláškou v konkurznom konaní úpadcu. Súčasne však správca konkurznej podstaty D, je povinný uplatniť právo na zaplatenie pohľadávky – (debetný zostatok) voči žalovanej. Tieto pohľadávky sú vzájomné, ale k započítaniu a ich zániku bráni ust. § 14 ods. 1 písm. i/ Zákona o konkurze a vyrovnaní. Národná banka Slovenska nakladanie s vkladmi (vrátenie započítania) zakázala a v zmysle § 27 ods. 1 a § 29 ods. 1 Zákona o bankách je nútená správa účinná voči všetkým fyzickým a právnickým osobám. Započítanie je nakladanie s vkladmi (§ 10 ods. 1, 2 Zákona o bankách). Preto vzájomné započítanie pohľadávok od 24.8.2001 až doteraz neprichádza do úvahy, vzhľadom na citované zákony a rozhodnutie NBS. Preto navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom sporu je zaplatenie istiny 8900,60 Sk s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % od 17.12.2001 až do zaplatenia z titulu vysporiadania debetného zostatku na bežnom účte č. 043000-1182777017/4800, ktorý mala žalovaná zriadený u žalobcu – D. Je nesporné, že rozhodnutím Národnej banky Slovenska č: UBD-1252/2001 zo dňa 24.8.2001 v zmysle zákona č. 21/1992 Zb. O bankách bola na D, zavedená nútená správa a v zmysle § 27 ods. 2 písm. b/ a c/ zákona platil zákaz vykonávania akéhokoľvek platobného styku a zúčtovania, zákaz nakladania s vkladmi fyzických, ako aj právnických osôb a uzatvárať akékoľvek obchody.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K 297/00 zo dňa 28.9.2001 bol na majetok úpadcu D vyhlásený konkurz. Za nedostupný vklad v banke podľa § 3 ods. 3 zákona č. 118/1996 Z.z. O ochrane vkladov, má vkladateľ právo na náhradu od Fondu ochrany vkladov v slovenskej mene. Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona, náhrada za nedostupný vklad patrí vkladateľovi vo výške vkladu, najviac však vo výške tridsaťnásobku a pri stavebnej sporiteľni šesťdesiatnásobku priemernej mesačnej mzdy v SR za posledné známe štyri štvrtroky podľa zistení štatistického úradu SR predchádzajúce dňu, keď sa vklady stali nedostupnými; takto zistené násobky priemernej mesačnej mzdy sa zaokrúhľujú nahor na celé 100 Sk. Výška vkladu na účely výpočtu náhrady sa zníži o všetky premlčané vklady a o všetky záväzky vkladateľa voči banke ku dňu, keď sa vklady stali nedostupnými podľa § 3 ods. 3.

V spornom prípade výška hornej hranice plnenia z Fondu ochrany vkladov predstavovala sumu 355 000 Sk. Z listu vkladateľa č. 182777-1/1 zo dňa 6.11.2001 (č.l. 7) bolo preukázané, že žalovaná mala u žalobcu peňažný vklad v sume - 313 536,10 Sk, záväzky – v sume 8900,60 Sk. Celková náhrada za nedostupný vklad jej bola fondom vyplatená vo výške 304 635,50 Sk, čo vkladateľ potvrdil svojim podpisom a uvedenú skutočnosť nerozporuje. Výpočet náhrady za nedostupný vklad bol znížený o záväzok, ktorý mala žalovaná voči banke, t.j. o debetný zostatok vo výške 8900,60 Sk. Fond ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z.z. § 9 ods. 2 bol povinný odpočítať všetky záväzky žalovanej voči žalobcovi, t.z. aj žalobcom uplatnenú pohľadávku. Dňom vyplatenia náhrady zaniká pohľadávka vkladateľa voči banke v rozsahu rovnajúcom sa vyplatenej náhrade podľa § 9. Týmto dňom fondu vzniká pohľadávka a fond sa stáva veriteľom voči banke v rozsahu náhrady vyplatenej vkladateľovi fondom - § 11 ods. 1

tohto zákona. Je nesporné, že náhrada za nedostupný vklad bola žalovanej vyplatená, po odpočítaní debetného zostatku – 8900,60 Sk a fond sa stal veriteľom voči žalobcovi tiež len do výšky vyplateného vkladu, zníženého o záväzok vkladateľa voči banke. Záväzok žalovanej voči banke bol v zmysle zákona č. 118/96 Z.z. § 9 ods. 2 splnený dňom vyplatenia náhrady postupom podľa § 11 ods. 1 cit. zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok po doplnení dôvodov ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Žalobca v rámci odvolacieho konania písomným podaním zo dňa 19.11.2007 oznámil, že predmetnú pohľadávku postúpil na tretiu osobu. Zároveň uviedol, že nový veriteľ vykoná všetky potrebné kroky, aby sa stal účastníkom konania. V dôsledku uvedeného podania odvolací súd nariadené pojednávanie dňa 27.11.2007 odročil za účelom doloženia potrebných dokladov ohľadne postúpenia vymáhanej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 2 O.s.p. Správca konkurznej podstaty J dňa 27.11.2007 oznámil, že pohľadávka vo výške 8900,60 Sk bola postúpená na spoločnosť: **A.** K tomuto oznámeniu neboli doložené žiadne doklady o postúpení pohľadávky. Žalobca nepreukázal, že všetky práva a povinnosti k uplatnenej pohľadávke boli prevedené na uvedený právny subjekt. Ten, kto mal vstúpiť na miesto doterajšieho účastníka – žalobcu, nedal žiadny súhlas. V predmetnej veci nebolo preukázané, že nastala právna skutočnosť uvedená v zmysle § 92 ods. 2 O.s.p. Súd preto návrhu na pokračovanie v konaní so spoločnosťou A nevyhovel (§ 92 ods. 3 O.s.p.)

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p., keďže žalovaný si neuplatnil žiadne trovy konania, neboli mu priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12. decembra 2007

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: